

Temperaturen steg på få minutter

af JENS MEINCKE d. mar 19, 2010 Temperaturen begyndte hurtigt at stige ved **Giant Steps** koncert torsdag aften på Arne B. Der var bossanova på programmet. **Jens Meincke** kunne lide det, han hørte. **Han anmelder aftenens band.**

Brasiliansk med både rytme og sødme

Af Jens Meincke

Torsdag aften indtog Svendborgs jazzklub Giant Steps igen det lokale værtshus Arne B. Klubben fik demonstreret sin alsidighed: Ved koncerten for en uge siden var publikum blevet præsenteret for lokalområdets unge (nogle *meget* unge) lovende musikere (heraf nogle *meget* lovende) ved en herlig Jam-aften. Denne torsdag aften's koncert var med seks garvede musikere, hvoraf de fleste har et – endog *meget* – langt CV.

Giant Steps forsøger med sit repertoire at præsentere ikke kun den gode jazz, men også verdensmusik, så denne aften lå lige til højrebenet: Bossa Nova. Brasiliansk Samba møder Jazz=Bossa Nova! Orkestret havde ikke spillet mange minutter, før det føltes, som om temperaturen begyndte at stige. Hvis jeg lukkede øjnene, var det lige før jeg kunne høre palmesus og se skønne bikini-lædte kvinder på hvide strande. Jeg valgte nu at se på musikerne det meste af tiden. De var forbavsende danske, bortset fra sangerinden, som var svensk, men vigtigst: Her var folk, der kunne levere varen.

Varen var en skøn veksling mellem langsomme smægtende numre og hurtige ting med masser af rytme – jo, både stemme og piano er brugbare rytmeinstrumenter. Sangerinden **Josephine Cronholm** var ikke alene godt inde i sit stof, men leverede også ubesværet på flere sprog - også brasiliansk og scat (brasiliansk ligner lige så lidt portugisisk, som det engelsk, der tales i Oxford, ligner sproget i Louisiana, USA)

Kapelmester og pianist **Steen Rasmussen** styrede det ellers meget kollektive ensemble igennem både klassikere og egne kompositioner, og **Jacob Andersen** (tidligere Sneakers) gav rytmeafdelingen et ordentligt vitamintilskud, så kompetente **Jonas Johansen** (et glædeligt gensyn) ikke skulle passe hele den del af butikken selv. **Fredrik Damsgaard** på bas husker jeg ikke fra tidligere, men ingen tvivl: Ham hører vi igen – og gerne. For det meste, når det gælder denne genre, er der også en dygtig guitarist. Det var der ikke denne aften, men savnet var ikke stort. Til gengæld var der lidt usædvanligt en fin trombone, der også lidt usædvanligt blev betjent af en kvinde: **Lis Wessberg**. Tonen fra trombonen var ikke mindre køn end kvinden, der med stor dygtighed og fornemmelse spillede på den. Giant Steps fik med musikernes hjælp givet publikum endnu en god aften. Stor tilfredshed – undtagen da vi måtte indse, at det også sluttede.